

วารสารอิเล็กทรอนิกส์
ทางการศึกษา

OJED, Vol. 15, No. 1, 2020. Article ID: OJED-15-01-002
Article Info: Received 24 October, 2019; Revised 22 December, 2019; Accepted 23 December, 2019

OJED

An Online Journal
of Education

www.tci-thaijo.org/index.php/OJED

ผลของการจัดการเรียนรู้ตามความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยใช้เทคนิคผังกราฟิก ที่มีต่อทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

Effects of Organizing Learning with Differentiated Instruction by Using a Graphic Organizer for Development of Creative Writing Skills of Fourth Grade Students

ลักขมี แป้นสุข *

Luxamee Paensuk

ฉัตรวรรณ วัฒนวรณนระ **

Chattrawan Lanchwathanakorn

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ตามความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยใช้เทคนิคผังกราฟิก และ 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยใช้เทคนิคผังกราฟิก ตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาในโรงเรียนสายไหมฯ สังกัดสำนักงานเขตสายไหม กรุงเทพฯ ภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2562 จำนวน 93 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งเป็นแบบอัตนัยโดยการเขียนเรื่องราวเชิงบรรยาย 2 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยใช้เทคนิคผังกราฟิก มีทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยใช้เทคนิคผังกราฟิก และนักเรียนคิดว่ามีผลให้ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ดีขึ้น

คำสำคัญ: การสอนตามความแตกต่างระหว่างบุคคล, ผังกราฟิก, ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์, นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

*นิสิตมหาบัณฑิตสาขาวิชาประถมศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

*Graduate Student of Elementary Education Division, Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Chulalongkorn University

E-mail Address: minisun-20@hotmail.com

**อาจารย์ประจำสาขาวิชาประถมศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**Lecturer Student of Elementary Education Division, Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Chulalongkorn University

E-mail Address: mchattrawan@yahoo.com

ISSN 1905-4491

Abstract

The purposes of this research were 1) to compare creative writing skills of fourth grade students before and after organizing learning with differentiated instruction by using graphic organizers, and 2) to study opinions of fourth grade students who participated in differentiated instruction by using graphic organizers. The research sample included 93 fourth grade students of Saimai (Thatsanarom-anusorn) school during first semester of the 2019 academic year. The research instruments consisted of lesson plans for differentiated instruction by using graphic organizers and two items of creative writing skills tests.

The data were analyzed by using descriptive statistics, t-test dependent and content analysis. The results of this research showed that 1) creative writing skills of fourth grade students after organizing learning with differentiated instruction by using graphic organizers were higher than before at a statistically significant level of .05, and 2) fourth grade students who participated in differentiated instruction by using graphic organizers expressed satisfaction and the opinion that organizing learning with differentiated instruction by using graphic organizers assisted the development of their creative writing skills.

Keywords: differentiated instruction, graphic organizer, creative writing skills, fourth grade student

บทนำ

การเขียนเป็นทักษะทางภาษาที่ยุ่งยากซับซ้อนกว่าทักษะอื่น (วรณีย์ โสมประยูร, 2553; สนิท สัตโยภาส, 2545) การเขียนจึงเป็นทักษะที่ควรได้รับการวิจัยและพัฒนา ทั้งนี้ การเขียนเชิงสร้างสรรค์นับเป็นงานเขียนประเภทหนึ่งที่หลักสูตรกำหนดให้ผู้เรียนต้องเรียนรู้และผ่านเกณฑ์การประเมิน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ซึ่งเป็นการเขียนที่แสดงถึงความคิดสร้างสรรค์ของผู้เขียน โดยใช้ความคิดจินตนาการ ความรู้และประสบการณ์ของผู้เขียนเชื่อมโยงกับความคิดในรูปแบบที่มีความริเริ่มแปลกใหม่ไม่ลอกเลียนแบบใคร มีสำนวนภาษาไพเราะสละสลวยน่าอ่าน ใช้ถ้อยคำเหมาะสม มีคุณค่าทางจิตใจและสติปัญญา (กิงกาญจน์ บุณณสินวัฒนกุล, 2561; เกศินี จุฑาวิจิตร, 2557; ถวัลย์ มาศจรัส, 2546; บุญแสนอ ตริวิเศษ, 2550; รัตนา เหล่าทอง และคณะ, 2557; สายตา ปาลี, 2546; สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2552; อัจฉรา ชิวพันธ์, 2561) จากการศึกษาวิจัยและเอกสารต่าง ๆ รวมถึงในบริบทการปฏิบัติงานของผู้วิจัย ปรากฏว่านักเรียนยังคงมีปัญหาด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลายประการ จากแนวคิดที่ว่า การจัดการเรียนการสอนให้ทุกคนเป็นแบบเดียวกันจึงเป็นการจำกัดการเรียนรู้ของผู้เรียน การจัดการเรียนการสอนควรมุ่งเพิ่มคุณภาพในการเรียนรู้ของผู้เรียนทุกคน (สำนักงานราชบัณฑิตยสภา, 2558) ซึ่งมีความแตกต่างระหว่างบุคคล การเรียนการสอนตามความแตกต่างระหว่างบุคคลจึงสามารถตอบสนองต่อความสามารถทางภาษาที่แตกต่างกันของนักเรียนได้อย่างทั่วถึง

การเรียนการสอนตามความแตกต่างระหว่างบุคคล (differentiated instruction) เป็นกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยการออกแบบวิธีการที่หลากหลาย ให้สอดคล้องกับระดับความรู้ความสามารถ ความสนใจและความต้องการของนักเรียน โดยผสมผสานระหว่างการสอนทั้งชั้น การสอนกลุ่มใหญ่ การสอนกลุ่มย่อย และการสอนเป็นรายบุคคล ในสภาวะแวดล้อมที่นักเรียนทุกคนสามารถประสบความสำเร็จได้ (บุญยฤทธิ์ ปิยะศรี, 2556; มาเรียม นิลพันธุ์ และคณะ, 2555;

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา, 2558; Hanover Research, 2018; Heacox, 2002; Tomlinson, 2001; Waldron & McLeskey, 2001 as cited in Tobin, 2008) โดยมีขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นวางแผน หรือการวิเคราะห์เนื้อหา 2) ขั้นวิเคราะห์ผู้เรียน หรือการประเมินก่อนเรียน 3) ขั้นตอนออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้ตอบสนองความแตกต่างของผู้เรียน ซึ่งทำได้โดยการจัดสาระ กระบวนการ ผลผลิต และสิ่งแวดล้อมทางการเรียนรู้ ให้มีความหลากหลาย และ 4) ขั้นประเมินผลเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ สิ่งสำคัญที่ต้องคำนึงถึงในการจัดการเรียนการสอนตามความแตกต่างระหว่างบุคคล คือ ความยืดหยุ่น และความหลากหลาย (มาเรียม นิลพันธุ์ และคณะ 2555; สำนักงานราชบัณฑิตยสภา, 2558; Hanover Research, 2018; Heacox, 2002; Tomlinson, 2001) ในขั้นตอนออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูสามารถใช้กลยุทธ์ได้อย่างหลากหลาย (สำนักงานราชบัณฑิตยสภา, 2558; Tomlinson, 2001) อาทิ ผังกราฟิกทางปัญญา (cognitive graphic organizers) ซึ่งเป็นเครื่องมือหนึ่งที่มีประสิทธิภาพมากในการสนับสนุนการเรียนการสอนตามความแตกต่างระหว่างบุคคล (Drapeau, 2009) ลักษณะเฉพาะและประโยชน์ของผังกราฟิกสามารถนำมาใช้ในการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้ในส่วนของขั้นตอนก่อนเขียน (สนิท สัตโยภาส, 2545) ทั้งนี้ Delrose (2011) และ Lancaster (2013) ได้ทำการศึกษาวิจัยและพบผลการวิจัยที่สอดคล้องกันว่าผังกราฟิกเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพที่สามารถนำมาใช้พัฒนากระบวนการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาได้

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดที่จะนำการเรียนการสอนตามความแตกต่างระหว่างบุคคลและเทคนิคผังกราฟิกมาใช้ในการพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งลักษณะกิจกรรมการเรียนรู้ตามความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยใช้เทคนิคผังกราฟิกเพื่อพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์มีลักษณะเป็นกิจกรรมที่ผสมผสานระหว่างกิจกรรมทั้งชั้นเรียน กิจกรรมทั้งชั้นเรียน กิจกรรมกลุ่มตามความถนัดในการทำงาน กิจกรรมกลุ่มตามความสนใจในหัวข้อใบงาน และกิจกรรมรายบุคคล โดยมีแนวคิดว่า หากมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เอื้อต่อความแตกต่างระหว่างบุคคลและมีการใช้เครื่องมือทางปัญญาเช่นผังกราฟิกมาช่วยในการเรียนรู้ จะช่วยพัฒนาให้นักเรียนให้ประสบความสำเร็จในการเขียนเชิงสร้างสรรค์เพื่อเป็นพื้นฐานของทักษะการเขียนในระดับสูงต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยใช้เทคนิคผังกราฟิก
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยใช้เทคนิคผังกราฟิก

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1. ประชากรและตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาในโรงเรียนสายไหม (ทัศนารมย์ อนุสรณ์) สำนักงานเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร ภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2562 จำนวน 234 คน

ตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาในโรงเรียนสายไหม (ทัศนารมย์ อนุสรณ์) สังกัดสำนักงานเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร ภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2562 จำนวน 93 คน

โดยจัดเป็น 3 ห้องเรียน ตามความสามารถทางภาษา ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (stratified random sampling) ขั้นตอนดำเนินการสุ่มตัวอย่างเป็น ดังนี้

1) จำแนกนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กำลังศึกษาในโรงเรียนสายไหม (ทัศนารมย์อนุสรณ์) สำนักงานเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร ภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2562 จำนวน 234 คน ออกเป็นชั้นภูมิ โดยพิจารณาจากผลการทดสอบความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนระดับชาติ (National Test: NT) ประจำปีการศึกษา 2561 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2562 แล้วจัดนักเรียนเป็น 3 ชั้นภูมิ ซึ่งมีเกณฑ์การแบ่งชั้นภูมิ ดังนี้

ชั้นภูมิที่ 1 นักเรียนที่มีผลคะแนนด้านภาษา ร้อยละ 0 - 49

ชั้นภูมิที่ 2 นักเรียนที่มีผลคะแนนด้านภาษา ร้อยละ 50 - 69

ชั้นภูมิที่ 3 นักเรียนที่มีผลคะแนนด้านภาษา ร้อยละ 70 - 100

2) ดำเนินการสุ่มอย่างง่าย ด้วยการจับสลากชื่อนักเรียนจาก 3 ชั้นภูมิ ดังกล่าว ชั้นภูมิละ 32 คน โดยชั้นภูมิที่ 1 กำหนดเป็นนักเรียนกลุ่มที่ 1 ห้องเรียนที่ 1 ชั้นภูมิที่ 2 กำหนดเป็นนักเรียนกลุ่มที่ 2 จัดเป็นห้องเรียนที่ 2 ชั้นภูมิที่ 3 กำหนดเป็นนักเรียนกลุ่มที่ 3 จัดเป็นห้องเรียนที่ 3

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ตามความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยใช้เทคนิคผังกราฟิก จำนวน 32 แผน โดยผู้วิจัยดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

2.1 ศึกษาทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวข้อง

2.2 สังเคราะห์กระบวนการสำคัญของการจัดการเรียนรู้ตามความแตกต่างระหว่างบุคคล จาก มาเรียม นิลพันธุ์ และคณะ (2555) สำนักงานราชบัณฑิตยสภา (2558) และ Hanover Research (2018) โดยผู้วิจัยดำเนินการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ตามกระบวนการที่สังเคราะห์ได้ ดังนี้

2.2.1 ขั้ววางแผน หรือวิเคราะห์เนื้อหา ผู้วิจัยดำเนินการโดย 1) ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตร 2) กำหนดกรอบสาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ 3) กำหนดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ตามความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยใช้เทคนิคผังกราฟิก โดยกำหนดเป็น 2 ตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 เตรียมความพร้อมขั้นพื้นฐานในการเขียน เรื่อง คำ ประโยคและย่อหน้า และขั้นที่ 2 สอนเขียนเป็นเรื่องเตรียม

2.2.2 ขั้ววิเคราะห์ผู้เรียน หรือการประเมินก่อนเรียน โดยดำเนินการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับประวัติการเรียนรู้ของนักเรียน ด้านสติปัญญา ด้านความชอบ ความสนใจ ความถนัดความต้องการ ปัญหาต่าง ๆ (สำนักงานราชบัณฑิตยสภา, 2558) ความชอบ/ความสนใจ/ความถนัดในหัวข้อหรือเนื้อหาที่จะต้องเขียน รูปแบบการทำงานที่นักเรียนถนัดหรือต้องการ

2.2.3 ขั้วออกแบบการจัดการเรียนการสอนตามความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยใช้เทคนิคผังกราฟิก ในขั้นตอนการสอนพื้นฐานการเขียน ซึ่งเป็นเนื้อหาเรื่อง คำ ประโยค และย่อหน้า ใช้เวลาสอนสาระสำคัญ 1 เรื่อง เป็นเวลา 2 ชั่วโมง สำหรับขั้นตอนการสอนเขียนเป็นเรื่องใช้เวลาสอนสาระสำคัญ 1 เรื่อง เป็นเวลา 3 ชั่วโมง โดยสรุปการจัดลำดับกิจกรรมการเรียนรู้สาระสำคัญ 1 เรื่อง ดังนี้

ชั่วโมงที่ 1 มีขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 กิจกรรมทั้งชั้นเรียนทบทวนความรู้เดิม นำเสนอเนื้อหาใหม่ กระตุ้นความสนใจ ขั้นที่ 2 กิจกรรมกลุ่มตามความถนัดในการทำงาน นักเรียนทำงานในใบงานที่มีระดับความยากง่ายและความซับซ้อนของผังกราฟิกตามความสามารถทางภาษาของแต่ละห้อง

และนักเรียนเลือกรูปแบบการทำงานตามความต้องการของแต่ละคน (ทำเป็นกลุ่ม ทำเป็นคู่ ทำงานเดี่ยว)
ขั้นที่ 3 กิจกรรมทั้งชั้นเรียน นำเสนอผลงาน ร่วมกันแสดงความคิดเห็น และประเมินผลการเรียนรู้ของตนเอง

ชั่วโมงที่ 2 ขั้นที่ 1 กิจกรรมทั้งชั้นเรียน ครูให้ข้อเสนอแนะและนำเสนอผลงานที่เขียนดี ขั้นที่ 2 กิจกรรมกลุ่มตามความสนใจในหัวข้อใบงาน นักเรียนเลือกหัวข้อการทำงานและเลือกทำงานกับเพื่อนที่มีความสนใจในหัวข้อการทำงานเหมือนกัน โดยใบงานที่ให้เลือกมีระดับความยากง่ายและความซับซ้อนของผังกราฟิกตามความสามารถทางภาษาของแต่ละห้อง ขั้นที่ 3 กิจกรรมทั้งชั้นเรียน นำเสนอผลงานที่ ร่วมกันแสดงความคิดเห็น ขั้นที่ 4 กิจกรรมรายบุคคล ฝึกเขียนโดยการเลือกระดับความยากง่าย (ความท้าทาย) ของใบงานหรือหัวข้อการทำงานด้วยตนเอง และประเมินผลการเรียนรู้ของตนเอง ทั้งนี้ การสอนเขียนเป็นเรื่องในชั่วโมงที่ 2 ในส่วนกิจกรรมกลุ่มเป็นกิจกรรมกลุ่มตามความสนใจในหัวข้อใบงานซึ่งทำงานต่อเนื่องจากชั่วโมงที่ 1 ด้วยใบงานที่เลือกเตรียมการเขียนไว้ โดยทำงานร่วมกับเพื่อนกลุ่มเดิม และในชั่วโมงที่ 3 จึงเป็นกิจกรรมรายบุคคล ที่ฝึกเขียนโดยการเลือกระดับความยากง่าย (ความท้าทาย) ของใบงานหรือหัวข้อการทำงานด้วยตนเอง

2.2.4 ขั้นประเมินผลเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ดำเนินการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนทั้ง 3 ห้อง โดยใช้รูปแบบการประเมินผลเพื่อการเรียนรู้ (assessment for learning) การประเมินผลขณะเรียนรู้ (assessment as learning) และ การประเมินผลการเรียนรู้ (assessment of learning)

2.3 นำเสนอแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณา แล้วปรับปรุงแก้ไขตามข้อคิดเห็นที่ได้ จากนั้นนำไปแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองภาคสนามกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ไม่ใช่ตัวอย่าง ผู้วิจัยดำเนินจัดนักเรียนที่ไม่ใช่ตัวอย่างในชั้นทดลองภาคสนามนี้เป็น 3 กลุ่ม โดยใช้เกณฑ์เช่นเดียวกับการจัดตัวอย่างเป็น 3 กลุ่ม ทั้งนี้แผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผนมีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เช่นเดียวกัน ดังนั้นในการทดลองสอนจึงใช้จำนวน 2 แผน ใช้เวลากลุ่มละ 2 ชั่วโมง รวมใช้เวลาทดลองสอนทั้งหมด 6 ชั่วโมง ภายใน 1 สัปดาห์ ในภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2562 และปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อสังเกตที่ได้จากการทดลองภาคสนาม แล้วจึงนำมาใช้จริงกับนักเรียนตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ตามความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยใช้เทคนิคผังกราฟิก โดยมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือและวิธีการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพแบบทดสอบทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียนและหลังเรียน

2.1.1 ศึกษาทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวข้อง แล้วการสร้างแบบทดสอบทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ผู้วิจัยได้ศึกษาและปรับเกณฑ์การให้คะแนนมาจากของ จุติมา นาควรรณ (2544) เลขา มากสังข์ (2556) สุริรัตน์ พิมพ์เขต (2557) อรุณีย์ โรจนะไพบูลย์ (2546) และ อัญชลี บ่อทอง (2549) ซึ่งสังเคราะห์ได้ ดังนี้

1) ด้านความคิด (12 คะแนน) ได้แก่ การมีความคิดจินตนาการแตกต่างจากความคิดธรรมดาทั่วไป เนื้อเรื่องหรือเนื้อหาได้ใจความสอดคล้องกับแนวคิดหลักของเรื่อง ตั้งชื่อเรื่องสอดคล้องกับแนวคิดของเรื่อง มีความแปลกใหม่ และจัดลำดับแนวคิดหรือลำดับความดี ไม่สับสนวุ่น

2) ด้านสำนวนภาษา (8 คะแนน) ได้แก่ การเลือกใช้คำ วลี และประโยคได้ถูกต้อง หลากหลาย เรียบเรียงตามหลักภาษา สามารถสื่อความหมายได้ตามต้องการ และใช้เครื่องหมายวรรคตอน ถูกต้อง หรือเขียนสะกดคำถูกต้อง

3) ด้านประโยชน์ของงานเขียน (4 คะแนน) ได้แก่ การมีข้อคิดสัมพันธ์กับเนื้อเรื่องและเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่าน มีแนวคิดที่แสดงถึงการมีจิตสำนึกต่อส่วนรวมหรือทำผู้อ่านเกิดความบันเทิง

2.1.2 ตรวจสอบ ความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ของแบบทดสอบ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่านตรวจพิจารณาความถูกต้องเหมาะสม นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item-objective congruence: IOC) ซึ่งผลที่ได้ คือ แบบทดสอบทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ทั้ง 2 ข้อ มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 ซึ่งมีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด แล้วนำข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ มาปรับปรุงแบบทดสอบที่สร้างขึ้นให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

2.1.3 ตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยง (reliability) ด้วยวิธีการทดสอบซ้ำ (test-retest reliability) นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มเดียว 2 ครั้ง ซึ่งไม่ใช่ตัวอย่าง และ ไม่ใช่นักเรียนที่ได้รับการทดลองสอน จำนวน 60 คน โดยสอบในเวลาที่แตกต่างกัน เว้นระยะเวลา 1-2 สัปดาห์ แล้วนำผลสอบมาหาค่าความสัมพันธ์ ผลที่ได้ คือ แบบทดสอบก่อนเรียนมีค่าความเที่ยง เท่ากับ 0.926 แบบทดสอบหลังเรียนมีค่าความเที่ยง เท่ากับ 0.963 แล้วนำแบบทดสอบที่สมบูรณ์ไปใช้เก็บรวบรวม ข้อมูล

2.2 ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ตามความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยใช้เทคนิคผังกราฟิก ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่มีข้อความปลายเปิด ใช้การเขียนตอบแบบตอบสั้น จำนวน 10 ข้อ มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.2.1 ศึกษาหลักการที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการตั้งคำถามปลายเปิด ให้สอดคล้องกับประเด็น สำคัญของการจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ตามความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยใช้ผังกราฟิกที่กำหนด ไว้ โดยตั้งคำถาม จำนวน 20 คำถาม

2.2.2 ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ของแบบสอบถามความคิดเห็น โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน จากนั้นนำผลพิจารณาที่ได้ มาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งผลที่ได้ คือ แบบสอบถามความคิดเห็นที่สร้างขึ้นทั้ง 20 ข้อ มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.33-1.00 ผู้วิจัยเลือกคำถามที่มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.5-1.00 จำนวน 10 ข้อ พร้อมปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำที่ได้ แล้วจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับตัวอย่าง ดังนี้

ห้องเรียนที่ 1 มีความสามารถทางภาษาอยู่ในระดับปรับปรุง ห้องเรียนที่ 2 มีความสามารถทาง ภาษาอยู่ในระดับปานกลาง ห้องเรียนที่ 3 มีความสามารถทางภาษาอยู่ในระดับดี มีขั้นตอนการเก็บรวบรวม ข้อมูลต่อไปนี้

1) ชี้แจงให้นักเรียนที่เป็นตัวอย่างทราบถึงรูปแบบและจุดประสงค์ของการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ ครั้งนี้ พร้อมทั้งให้ความรู้เรื่องเบื้องต้นแล้วทำการทดสอบก่อนเรียน (pretest)

2) ดำเนินการทดลองสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เวลาเรียนที่ขออนุญาตทางโรงเรียนไว้ รวม 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน วันละ 1 ชั่วโมง รวม 32 ชั่วโมง เมื่อการสอนสิ้นสุดทำการทดสอบหลังเรียน (posttest)

3) นักเรียนตอบแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยใช้เทคนิคผังกราฟิก จากนั้นวิเคราะห์ความคิดเห็นที่ได้ จำแนกเป็นประเด็นต่าง ๆ แล้วนำไปอภิปรายผลการทดลองต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ได้แก่ 1) หาค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนจากแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของตัวอย่าง ก่อนและหลังการทดลอง โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) 2) เปรียบเทียบทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการทดสอบค่า t แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t -test for dependent sample) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 และ 3) วิเคราะห์ประเด็นที่ได้จากการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เป็นตัวอย่าง โดยการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. นักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยใช้เทคนิคผังกราฟิก มีคะแนนทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตาราง 1

ตาราง 1

ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนและหลังร่วมกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ตามความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยใช้เทคนิคผังกราฟิกของนักเรียน

กลุ่มนักเรียน	การทดลอง	n	M	SD	t	p
กลุ่มที่ 1	ก่อนการทดลอง	30	16.933	5.889	9.018	.000*
	หลังการทดลอง	30	25.017	6.734		
กลุ่มที่ 2	ก่อนการทดลอง	31	22.774	4.882	11.396	.000*
	หลังการทดลอง	31	33.613	4.767		
กลุ่มที่ 3	ก่อนการทดลอง	32	28.672	5.440	7.43	.000*
	หลังการทดลอง	32	35.672	5.305		

* $p < .05$

นักเรียนกลุ่มที่ 1 (มีความสามารถทางภาษาระดับปรับปรุง) กลุ่มที่ 2 (มีความสามารถทางภาษาระดับปานกลาง) และกลุ่มที่ 3 (มีความสามารถทางภาษาระดับดี) มีคะแนนทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียน ($M = 25.017, 33.613, 35.672$) สูงกว่าคะแนนก่อนเรียน ($M = 16.933, 22.774, 28.672$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลจากการสังเคราะห์เนื้อหาจากแบบสอบถามความคิดเห็น พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ตามความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยใช้เทคนิคผังกราฟิกมีความพึงพอใจและมีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนรู้มีผลให้ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของตนเองพัฒนามากขึ้น

ตาราง 2

ความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ตามความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยใช้เทคนิคผังกราฟิกของนักเรียน

ประเด็นสำคัญ	ความคิดเห็นของนักเรียน
1. ความแปลกใหม่ของกิจกรรมการเรียนรู้ตามความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยใช้เทคนิคผังกราฟิก	แตกต่าง สนุก ไม่เคยเรียนแบบนี้มาก่อน สอนละเอียด
2. การตอบสนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคล	ด้านการเขียน/การทำงาน: เขียนได้ดีและสร้างสรรค์มากขึ้น
2.1 การได้รับมอบหมายงานที่ตรงกับระดับความสามารถของตนเอง	ทำงานง่ายขึ้น ได้ทำตามความสามารถและความเข้าใจของตนเอง
2.2 การได้เลือกตามความต้องการของตนเอง	ดีที่ได้เลือกตามความต้องการ ความสนใจ ความสามารถและความถนัด ช่วยให้ทราบระดับความสามารถของตนเอง
2.2.1 การเลือกรูปแบบการทำงานและเพื่อนร่วมงาน (งานกลุ่ม งานคู่ งานเดี่ยว)	การทำงานกลุ่มช่วยให้ทำงานได้มากขึ้นเพราะมีเพื่อนช่วยกันคิดช่วยกันเขียน
2.2.2 การเลือกระดับความยากง่ายของงาน (ความท้าทาย)	ด้านจิตใจและความรู้สึก: รู้สึกชอบดีและมีความสุข สนุก รู้สึกท้าทาย ไม่เครียดและเป็นอิสระ
2.2.3 การเลือกหัวข้อการเขียน/การเลือกรูปแบบผังกราฟิก	ด้านสังคม: ได้ทำงานกับเพื่อนที่ไม่เคยร่วมงานมาก่อน จึงมีเพื่อนเพิ่มมากขึ้น
3. ผลของการใช้ผังกราฟิกที่มีผลต่อทักษะการเขียนของนักเรียน	ช่วยมีความสามารถด้านการเขียนดีขึ้น สามารถเขียนได้เร็ว ง่าย และมากขึ้น ช่วยให้คิดได้สร้างสรรค์และมากขึ้น

อภิปรายผล

ผลการวิจัย พบว่า การจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ตามความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยใช้เทคนิคผังกราฟิกช่วยพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีความสามารถทางภาษาแตกต่างกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้ตามความแตกต่างระหว่างบุคคลในงานวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม โดยผู้วิจัยออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ตามกระบวนการสำคัญของการจัดการเรียนการสอนตามความแตกต่างระหว่างบุคคล ผลการวิจัยครั้งนี้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Valiandes (2015) ซึ่งสรุปผลการวิจัยได้ว่า ชั้นเรียนที่จัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนตามความแตกต่างระหว่างบุคคลอย่างเป็นระบบ นักเรียนมีความก้าวหน้าดีกว่านักเรียนที่เรียนในชั้นเรียนที่ไม่ได้ใช้วิธีการสอนตามความแตกต่างระหว่างบุคคล

2. ผังกราฟิกเป็นเครื่องมือหนึ่งที่มีประโยชน์ต่อการเรียนภาษาของนักเรียน และช่วยสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ตามความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้วิจัยอภิปรายผลได้ ดังนี้

2.1 ผังกราฟิกเป็นเครื่องมือหนึ่งที่ช่วยพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เนื่องจากช่วยให้นักเรียนสามารถคิดคำได้คล่องแคล่วหลากหลาย และแปลกใหม่มากยิ่งขึ้น รวมทั้งนักเรียนสามารถเรียบเรียงความคิดเป็นลำดับขั้นตอน ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนสามารถสังเกตเห็นสิ่งที่คิดได้อย่างเป็นรูปธรรม และสังเกตเห็นความเชื่อมโยงระหว่างคำ กลุ่มคำ ประเด็นสำคัญต่าง ๆ ของเนื้อเรื่อง ได้อย่างชัดเจนตลอดระยะเวลาที่สร้างสรรค์งานเขียน ดังนั้น เมื่อนักเรียนทำการเขียนเรื่องจึงสามารถเรียบเรียงเรื่องราวได้มี

ประสิทธิภาพมากกว่าก่อนการทดลอง สอดคล้องกับ McMackin and Witherell (2010) ที่ได้นำเสนอการใช้ผังกราฟิกแบบแบ่งชั้นเพื่อให้การตอบสนองที่แตกต่างกันต่อการเขียนของเด็ก ครูสามารถจึงสามารถใช้ผังกราฟิกเพื่อสนับสนุนการสอนตามความแตกต่างระหว่างบุคคลได้ เนื่องด้วยการใช้ผังกราฟิกมีความสอดคล้องกับแนวการสอนตามความแตกต่างระหว่างบุคคล (Drapeau, 2009) และสอดคล้องกับ Miller (2011) ซึ่งมีผลการวิจัยว่าผังกราฟิกที่เลือกสามารถปรับปรุงและพัฒนาการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 5 ได้

2.2 ผังกราฟิกช่วยสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ตามความแตกต่างระหว่างบุคคล ผังกราฟิกที่ใช้จัดการเรียนรู้ในการทดลองครั้งนี้ แบ่งชั้นหรือจัดระดับความซับซ้อนเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับความซับซ้อนน้อย ระดับความซับซ้อนปานกลาง และระดับความซับซ้อนมาก โดยนักเรียนแต่ละห้องได้สร้างสรรค์ผลงานด้วยผังกราฟิกที่เหมาะสมกับระดับความสามารถทางภาษา นอกจากนี้นักเรียนทุกคนมีโอกาเลือกระดับความซับซ้อนของผังกราฟิกตามความต้องการเป็นรายบุคคล เพื่อเปิดโอกาสและเป็นการท้าทายนักเรียนให้ทำงานที่มีระดับความยากมากกว่าระดับที่ครูจับคู่ไว้ให้ จากการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวส่งผลให้นักเรียนแต่ละห้องประสบความสำเร็จในการเขียนได้ตามความสามารถที่มีอยู่ และสามารถสร้างผลงานเขียนได้เต็มที่ตามศักยภาพและความต้องการของตน รวมทั้งเกิดความพยายามและสามารถทำผลงานที่มีความยากมากกว่าระดับความสามารถเดิมที่มีอยู่ของตนเองได้ สอดคล้องกับ Drapeau (2009) ที่กล่าวว่าครูสามารถใช้ผังกราฟิกเพื่อสนับสนุนการสอนตามความแตกต่างระหว่างบุคคลได้ และ McMackin and Witherell (2010) ได้นำเสนอว่า การใช้ผังกราฟิกแบบแบ่งชั้นเพื่อให้การตอบสนองที่แตกต่างกันต่อการเขียนของเด็ก คือ วิธีการหนึ่งที่จะทำให้การสอนของครูพบความต้องการของนักเรียนทุกคน ผังกราฟิกแบบแบ่งชั้นเป็นเครื่องมือในการวางแผน นักเรียนสามารถใช้เครื่องมือดังกล่าวในการบันทึกการอ่าน

3. กิจกรรมการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ในงานวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับหลักการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ และพัฒนาการทางภาษาของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 จากการสอนเป็นขั้นเป็นตอนจากการเตรียมความพร้อมขั้นพื้นฐานไปสู่การสอนเขียน ส่งผลให้นักเรียนได้เรียนรู้เนื้อหาเรื่องการเขียนอย่างครบถ้วน สอดคล้องกับ กระทรวงศึกษาธิการ (2546) ชาตรี สำราญ (2544) สนิท สัตโยภาส (2545) และ สุทธิ ชัตติยะ (2552) ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาทุกแผนการจัดการเรียนรู้ เช่น จินตนาการไร้ขีดจำกัด กล้องปริศนา สอดคล้องกับ อัจฉรา ชิวพันธ์ (2561) ซึ่งเสนอแนวทางการสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ตามหลักของ Hayden ไว้ โดยกิจกรรมดังกล่าวส่งผลให้นักเรียนทั้ง 3 ห้อง มีความคิดเห็นไปในแนวทางเดียวกันว่า กิจกรรมที่ได้เรียนรู้ช่วยให้ตนมีความคิดสร้างสรรค์มากขึ้น ผู้วิจัยเลือกตัวอย่างงานเขียนหลากหลายประเภท เช่น นิทาน การผจญภัย เรื่องเล่าจากประสบการณ์ สารคดี โดยใช้นำเสนอเรื่องเดียวกันในหลายรูปแบบ ได้แก่ ผู้วิจัยการอ่านให้ฟัง/ ชมวิดีโอ มีเนื้อเรื่องที่อยู่ในลักษณะของสื่อสิ่งพิมพ์ ซึ่งนักเรียนสามารถเลือกได้ว่าฟัง/ ดู หรืออ่าน มีการนำเสนอผลงานที่เขียนและให้เพื่อนและครูได้แสดงความคิดเห็น จากนั้นนักเรียนมีโอกาได้นำงานไปแก้ไขก่อนนำเสนอครู ทั้งหมดนี้เป็นกิจกรรมการสอนเขียนซึ่งสอดคล้องกับพัฒนาการทางภาษาของเด็กวัย 6-12 ปี และพัฒนาการทางสติปัญญาของเด็กวัยประถมศึกษา (วรรณิ โสมประยูร, 2553)

4. กิจกรรมการเรียนรู้กระตุ้นความสนใจและสามารถตอบสนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียน ผลจากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในการวิจัยครั้งนี้ อาจเนื่องมาจากนักเรียนได้รับการตอบสนองที่สอดคล้องกับระดับความสามารถทางภาษาของแต่ละบุคคล

รวมทั้งการได้เลือกรูปแบบการทำงานและเพื่อนร่วมงานที่ตรงกับความต้องการด้วยตนเอง นับเป็นการตอบสนองต่อความต้องการทางสังคมที่มีผลกับการทำงาน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการทดลองไปใช้

1.1 การวิจัยครั้งนี้มีการจัดชั้นเรียนตามความสามารถด้านภาษา เพื่อต้องการศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้ พฤติกรรม และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีความสามารถในแต่ละระดับให้ได้ผลชัดเจนมากที่สุด จึงมีความแตกต่างจากหลักการของการจัดการเรียนรู้ตามความแตกต่างระหว่างบุคคล ที่โดยทั่วไปจะจัดในชั้นเรียนที่ละความสามารถ ดังนั้นการนำผลการวิจัยไปใช้จึงควรควรดำเนินการให้เป็นไปตามกระบวนการสำคัญที่ผู้วิจัยศึกษา โดยอาจปรับกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับบริบทของนักเรียนและครู และควรระวังด้านพฤติกรรมการแสดงออกต่อนักเรียนแต่ละกลุ่มความสามารถ เพราะอาจมีผลทางด้านจิตใจ

1.2 การจัดการเรียนรู้ตามความแตกต่างระหว่างบุคคลต้องใช้สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย ดังนั้นครูควรบริหารจัดการงบประมาณและเวลาที่ใช้ในการเตรียมการอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เหมาะสมกับงบประมาณและเวลาที่มีอยู่ เนื่องจากครูต้องใช้งบประมาณและเวลามากกว่าการจัดการเรียนการสอนตามปกติ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ครูควรนำผลการจัดการเรียนรู้ตามความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยใช้เทคนิคผังกราฟิก ไปทดลองต่อยอดกับสาระอื่นในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

2.2 ควรมีการจัดการเรียนรู้ตามความแตกต่างระหว่างบุคคลร่วมกับเทคนิควิธีการสอนอื่น ๆ นอกจากเทคนิคผังกราฟิก เช่น เทคนิคจิ๊กซอว์ (jigsaw) ใช้บทเรียนแสวงหาความรู้บนเว็บ (webquests)

2.3 ผู้บริหารควรทำวิจัยต่อยอดในเชิงบริหารการจัดการศึกษาด้านการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา ให้สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากการจะขับเคลื่อนให้การจัดการเรียนรู้ตามความแตกต่างระหว่างบุคคลต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย จึงควรมีการวิจัยพัฒนาต่อยอดในเชิงบริหารด้วย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กิ่งกาญจน์ บุณสินวัฒกุล. (2561). กรอบแนวความคิดการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์. *วารสารเกษมบัณฑิต*, 19(1), 248-261.
- เกศินี จุฑาวิจิตร. (2557). *การเขียนสร้างสรรค์ทางสื่อสิ่งพิมพ์: Idea ดีๆ ไม่มีวันหมด (ฉบับปรับปรุง)* (พิมพ์ครั้งที่ 2). เพชรเกษมพรินต์ติ้ง กรุ๊ป.
- จุติมา นาควรรณ. (2544). ผลของการสอนเขียนโดยใช้เทคนิคระดมสมองและผังความคิดที่มีต่อความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ชาตรี สำราญ. (2544). *เด็กเรียนรู้ได้อย่างไร: เรียนรู้ภาษาไทยโดยอาศัยสิ่งแวดล้อมเป็นสื่อ* (พิมพ์ครั้งที่ 2). มูลนิธิสตรี-สฤตวงศ์.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2546). *การเขียนเชิงสร้างสรรค์เพื่อการศึกษาและอาชีพ* (พิมพ์ครั้งที่ 2). ธาอักษร.
- บุญยฤทธิ์ ปิยะศรี. (2556). *รูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยศิลปากร].
http://www.thapra.lib.su.ac.th/thesis/showthesis_th.asp?id=0000009900
- บุญยเสนอ ตรีวิเศษ. (2550). *การเขียนสร้างสรรค์. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์*.
- มาเรียม นิลพันธุ์, ศิริวรรณ วณิชพัฒนวรชัย, อธิกมาศ มากจ้อย, และ รุจิราพร รามศิริ. (2555). *การพัฒนานวัตกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล (รายงานการวิจัย)*.
<http://www.educ.su.ac.th/images/research/57/26.pdf>
- รัตนา เหล่าทอง, ปรีชา สามัคคี และ เปรมจิต ชนวงษ์. (2557). *การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อส่งเสริมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในระดับประถมศึกษา. วารสารนาคบุตรปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, 6(1), 1-11.*
- เลขา มากสังข์. (2556). *ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานที่มีต่อความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านทุ่งนารี อำเภอบ้านนา จังหวัดพิจิตร* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่].
https://doi.nrct.go.th/ListDoi/listDetail?Resolve_Doi=10.14457/CMU.the.2013.35
- วรรณิ โสมประยูร. (2553). *เทคนิคการสอนภาษาไทย. ดอกหญ้าวิชาการ*.
- สนธิ สัตโยภาส. (2545). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและสืบค้น. 21 เซ็นจูรี่*.
- สายตา ปาลี. (2546). *การสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้หนังสือพิมพ์รายวันสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่].
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *คู่มือการเรียนการสอนภาษาไทย คิดและเขียนเชิงสร้างสรรค์: เรียงความ ย่อความและสรุปความ ช่วงชั้นที่ 2-ช่วงชั้นที่ 4. สกสค. ลาดพร้าว*.
- สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. (2558). *พจนานุกรมศัพท์การศึกษาศาสตร์ร่วมสมัย ฉบับราชบัณฑิตยสภา. เล่มที่ 1*.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย*.
- สุทธิ ชัดติยะ. (2552). *ศาสตร์การเขียน (ฉบับปรับปรุงแก้ไข). เปเปอร์เฮาส์*.
- สุริรัตน์ พิมพ์เขต. (2557). *การพัฒนาแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์].
<https://dric.nrct.go.th/index.php?/Search/SearchDetail/283436>
- อรุณย์ ไรชนะไพบูลย์. (2546). *การสร้างเกณฑ์ให้คะแนนความคิดสร้างสรรค์ในแฟ้มสะสมงานวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่].

- อัจฉรา ชิวพันธ์. (2561). *กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ในชั้นประถมศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 13). โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัญชลี บ่อทอง. (2549). *การพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ผังโน้ต* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยศิลปากร]. http://www.thapra.lib.su.ac.th/thesis/showthesis_th.asp?id=0000006219

ภาษาอังกฤษ

- Delrose, L. N. (2011). *Investigating the use of graphic organizers for writing* [Master's Theses, Louisiana State University]. https://digitalcommons.lsu.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=3536&context=gradschool_theses
- Drapeau, P. (2009). *Differentiating with graphic organizer: Tool to foster critical and creative thinking*. Corwin.
- Hanover Research. (2018). *Best practices for differentiated instruction prepared for WASA school information and research service*. Washington Association of School Administrators. https://www.wasa-oly.org/WASA/images/WASA/1.0%20Who%20We%20Are/1.4.1.6%20SIRS/Download_Files/LI%202018/Mar-Best%20Practices%20for%20Differentiated%20Instruction.pdf
- Heacox, D. (2002). *Differentiating instruction in the regular classroom: How to reach and teach all learners, grades 3 -12*. Free Spirit.
- Lancaster, K. (2013). *An examination of using graphic organizers to teach writing: A case study*. Eastern Illinois University. http://www.eiu.edu/researchinaction/pdf/Katie_Lancaster_Paper.pdf
- McMackin, M., & Witherell, N. (2010). Using leveled graphic organizers to differentiate responses to children's literature. *New England Reading Association journal*, 46(1), 49-54.
- Miller, S. A. (2011). *Using graphic organizers to increase writing performance* [Master's thesis, the State University of New York at Fredonia]. https://dspace.sunyconnect.suny.edu/bitstream/handle/1951/57455/Stephanie_Miller_Maters_Project_December2011.pdf;sequence=1
- Tobin, R. (2008). Conundrums in the differentiated literacy classroom. *Reading Improvement*, 45(4), 159-169.
- Tomlinson, C. A. (2001). *How to differentiate instruction in mixed-ability* (2nd Edition). Association for Supervision and Curriculum Development.
- Valiandes, S. (2015). Evaluating the impact of differentiated instruction on literacy and reading in mixed ability classrooms: Quality and equity dimensions of education effectiveness. *Studies in Educational Evaluation*. 17-26. <https://doi.org/10.1016/j.stueduc.2015.02.005>